

Hidrografia, flora, fauna și tipul solurilor de la nivelul unității administrativ-teritoriale

I. Hidrografia Comunei Popești

Sub raportul resurselor hidrice, teritoriul Comunei Popești se caracterizează ca fiind o zonă deficitară. Această situație, ca și ansamblul caracteristicilor peisajului, justifică preocuparea străveche a locuitorilor de a amenaja iazuri care să suplimenteze rezervele de apă necesare trebuințelor. În limitele acestui spațiu se află Iazul Hărpășești, Iazul Neni, Iazul Obrijeni, Iazul din Văi, Iazul de la Dudău, precum și alte bălți și heleștee.

Apele curgătoare sunt reprezentate de mici pâraie, care își adună apele de pe versanții adiacenți, în principal din ploi și zăpezi. În perioada ploilor torențiale și topirii bruște a zăpezilor, acestea inundă văile, aducând și depunând aluviuni. Când nu plouă, acestea sunt seci.

Cele mai importante ape libere sunt însă cele freatice, situate în partea superioară a platourilor și interfluviilor (la adâncimi de 8-15 m) sau la baza teraselor și șesurilor din lungul văilor principale. Ele sunt ușor alcaline, cu gust plăcut, având o temperatură în jur de 9°C, constituind sursa principală de alimentare a localităților.

În unele porțiuni din văi și la piciorul pantelor de la nord de Dealul Mare, se întâlnesc și ape freatice sulfatate și duritate la limita condițiilor de potabilitate.

II. Flora Comunei Popești

Flora este puternic influențată de activitatea omului.

Covorul vegetal este reprezentat în partea de sud de pădurea de foioase ce reprezintă 22% din suprafață, iar în centrul și nordul teritoriului, vegetația de silvostepă ce reprezintă 78%.

Silvostepă se caracterizează printr-o vegetație ierboasă, completată de prezența unor asociații de: păiuș, firuța cu bulbi, firuța de fânețe, pirul etc., în componența pădurilor de aici întâlnim: stejarul, carpenul, ulmul, frasinul, teiul, jugastrul și diverși arbuști cum sunt: cornul, sângerul, alunul etc.

Din vremuri îndepărtate oamenii acestui pământ au deslușit proprietățile terapeutice ale plantelor și au învățat să le folosească în tratamentul diferitelor

afecțiuni. Datorită condițiilor pedoclimatice, pe teritoriul comunei, există o sumedenie de plante, arbuști, fructe, legume și cereale care au proprietăți terapeutice, formând o adevărată „farmacie de casă”, cum ar fi: albăstrelele, anghinarea, brusturele, busuiocul, cimbrisorul, ciuboțica cucului, ciulinul, ciumăfaia, coada calului, coada șoricelului, gălbenelele, ghimpele, lăcrămioara, levănțica, lumânărica, macul de câmp, măghiranul, mătrăguna, mușețelul, nalba, păpădia, pătlagina, pelinul, pirul, podbalul, rostopasca, scaiul vânat, socul, sulfina, sunătoare (pojamița), talpa găștei, teiul, traista ciobanului, troscotul, urzica, urzica moartă, volbura, hreanul, lăptuca, măceșul, măcrișul, spânzul, stevia etc.

Pe lângă acestea, în pădurea comunei, ca și pe câmp, se găsesc diverse specii de ciuperci care au constituit un aliment complet cu o valoare nutritivă redusă, dar la care se adaugă aroma lor ce le conferă calități apetisante deosebite. Dintre ciupercile mari, sunt mai numeroase ciupercile comestibile decât cele otrăvitoare, al căror număr este în general redus.

Dintre ciupercile comestibile se cunosc: hribul, mânătarca, pitarca, ciuperca albă, ciuperca de bălegar, ciuperca de câmp, râșcovi, iuțari, bureți de rouă, bureți galbeni (gălbiori), zbârciogii, ghebe ș.a.

În această zonă, sub raport ecologic, cele mai favorabile condiții de cultură le găsesc plantele agricole cum ar fi: porumbul, grâul, floarea soarelui, lucerna, sfecla de zahăr. Foarte bine se dezvoltă vița de vie și pomii fructiferi.

III. Fauna Comunei Popești

Fauna este strâns legată de specificul învelișului vegetal.

Mecanizarea lucrărilor agricole a dus la diminuarea acestei mari bogății naturale. În cuprinsul pădurii găsim: mistrețul, căprioara, lupul, vulpea, veverița, iepurele, iar în silvostepă popândăul, șoarecele de câmp, cățelul pământului. Dintre păsări se întâlnesc: ciocârlia, graurul, cioara, pitpalacul, prigoria, iar pe iazuri și rața sălbatică.

Dropia, prepelița au dispărut datorită mecanizării lucrărilor agricole, folosirii îngrășămintelor și semințelor tratate chimic.

În iazuri cei mai răspândiți pești sunt: crapul, cleanul, bibanul, țiparul și scobarul.

IV. Învelișul de sol al Comunei Popești

Din punct de vedere pedogeografic, solul comunei, în cea mai mare parte, aparține cernoziomurilor tipice și levigate, pe unele platouri există suprafețe cu lăcoviști salinizate, iar pe unele pante se întâlnesc soluri halomorfe (sărate) frecvente mai ales în perimetrele satelor Doroșcani și Obrijeni.

Cu toate că stratul orizontal de humus ajunge pe alocuri la 40-45 cm, în mod natural solul este destul de slab aprovizionat cu azot și fosfor asimilabil, dar bine aprovizionat cu potasiu.

Reacția chimică a Ph-ul în apă are valori cuprinse între 5,0 și 8,9 deci, de la puternic acidă la alcalină și puternic alcalină.

După cartograma reacției chimice se constată că 44,3% din teritoriu este cu reacție slab acidă, 30,2% soluri slab alcaline, 14,4% soluri acide, 9,8% soluri neutre, 1,2% puternic alcaline și 0,1% puternic acide.

Din această cauză, încă din vechime oamenii de pe aceste meleaguri au depus eforturi pentru îmbunătățirea compoziției solului, administrând cantități imense de îngrășăminte naturale și apoi chimice, au efectuat terasări și drenări, pentru prevenirea degradării și în scopul obținerii de producții agricole tot mai bogate. Subsolul nu a fost suficient explorat și deci nu sunt date care să ateste existența resurselor naturale.